

ДО
Директора на ТП „ДГС-
Асеновград”

ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДОГОВОР

От Сабатин Хасан Ибрям
в качеството му на Управител на
„Окай 2005“ ЕООД, с ЕИК:
115878485, тел.: 0885 899005

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ДИРЕКТОР,

С настоящото волеизявление на основание изрично уредената за купувача възможност по чл.26, т. 5 от Договор №10 от 10.01.2020 г. с предмет: Покупко-продажба на прогнозни количества стояща дървесина на корен от обект №2007, съставляващ подотдели 108 „б”, 108 „в”, 114 „и”, 115 „т”, 115 „у“, с процент на изпълнение към настоящия момент приблизително 115% от предвиденото по договора количество дървесина и във връзка с Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание на Република България за въвеждане на извънредно положение в страната, удължено с последващо Решение на НС (ДВ бр.33 от 07.04.2020 г.) прекратявам едностранно, считано от датата на получаване на настоящото волеизявление действието на горесцитирания договор, страна по който е представляваното от мен дружество „Окай 2005“ ЕООД

като съображенията ми за това са следните:

Настоящата епидемиологична криза бавно, но сигурно се превърна в икономическа, това което се очакваше вече е факт и то не е вследствие на вътрешна манипулация и спекула на пазара на дървесина, а естествено развитие на неблагоприятната икономическа обстановка, повлияна от едно единствено решение – обявяването на извънредно положение в редица европейски държави, сред които и Република България. По своя характер и същност извънредното положение е непреодолима сила (форсмажорно обстоятелство), която категорично не би могла да бъде предвидена. Последиците от настъпване на това обстоятелства са видими и за лица-неангажирани в бранша дърводобив, а те са следните: Ограничаване на сделките с дървен материал и дърва за огрев, отдръпване на купувачи на дървен материал, забавяне на плащания от купувачи, свиване на пазара на дървесина във всички сектори, където тази суровина намира приложение. Негативните икономически последици от настъпилото форсмажорно обстоятелство не подминаха и управляваното от мен дружество „Окай 2005“ ЕООД. В тази връзка интересът към дървесината, която добиваме, включително тази от Обект №2007 беше този, който на практика задържаеше цената на същата, а той самият съвсем закономерно се определя от интереса в други бизнес сектори - мебелно производство, производство на

пелети, строителство, преработка на целулоза. Намаление интереса на крайния потребител неминуемо води след себе си спад в производството и търсенето от крайния продукт до суровината. На това именно сме свидетели през изминалите два месеца - спад в търсенето и потреблението във всички сектори, имащи нужда от дървен материал в производствения си цикъл. Това търсене би могло да се възстанови след много дълго време и промяна в стратегията на производителите и доставчиците на дървесина, която при всички положения включва реструктуриране на работния състав, редуциране на разходите, намаляне на производителността, два пъти по-аналитична стратегия на инвеститиците и др., което ние от своя страна вече предприехме. Една от тези спешни и крайно необходими мерки е прекратяването на договор за Обект №2007, за който в следствие на настъпилото форсмажорно обстоятелство, за нас е налице обективна невъзможност както да осигурим работна ръка, така и да осигурим на пазар реализация на добитата дървесина. Най-важното и на първо място сега е да се опитаме да се задържим в този бизнес сектор, а не да прекратим дейност безвъзвратно. В момента дружествата в сектор дърводобив имат пред себе си един единствен въпрос и той не е как да увеличим приходите си, а как да оцелеем до края на тежката икономическа обстановка в световен мащаб в следствие на пандемията от Covid-19 и безпрецедентно въведените извънредни мерки в световен мащаб. Не е времето да доказваме на себе си и конкурентите си, че за нас не важат световните икономически проблеми, като negliжираме и си затваряме очите пред следващите една след друга трудности при продажбата на дървесина. Не е времето да демонстрираме никому нужна бизнес арогантност, въплътена в реализацията на хиляди кубични стояща дървесина на корен, без да имаме пазар и за една десета от това количество. Положението, в което се намираме е последното нещо, което бихме желали за бизнеса, за който сме полагали грижи дълги години и който сме отгледали, като собствено дете и в който сме накарали повярват десетки семейства, че сме им осигурили препитание за дълги години. Високо вдигната глава в случая не е добра стратегия за оцеляване, а приемането на реалността и съобразяването с икономическата действителност са тези, които ще спасят и нас и малкото останали работници в дружеството ни. Ние сме отговорни не само пред себе си, но и пред семействата, на които осигурявам препитание, тази отговорност именно е водеща в решението ни да прекратим горесцитирания договор с цел осигуряване бъдещето на управляваното от нас дружество и неговите работници поне в краткосрочен план. Европейската икономика, част от която е тази на България, понесе безпрецедентен удар, в резултат на което населението беше принудено да направи ново разпределение на разходите си, като приоритет за 90% от населението стана осигуряването на храна и средства за покриване на режийните разходи.

Безспорно в случая е, че законовото основание за прекратяването на договорните отношения между търговците е именно това чл.286, чл.318 и сл., чл.304 от ТЗ, касаещи търговската сделка въобще, както и разпоредбата на чл.306 от ТЗ. Моля да имате предвид обаче следното: това как страните ще упражнят предвиденото от законодателя право на прекратяване на договора поради форсмажор би могло да бъде уредено договорно между тях,

както е сторено в случая. Едва ако това не е било договорно уредено, тогава приложение намира общата разпоредба на закона, която хипотеза по отношение на съществуващите помежду ни договорни отношения не намираме за приложима, тъй като в чл.26, т.5 от Договор №10 от 10.01.2020 г. е ясно и недвусмислено уговорено между страните, че купувачът има право да прекрати договора едностранно, без санкционни последици за себе си, при настъпването на форсмажорно обстоятелство! В тази връзка молим единствено да зачетете разпоредбата на чл.26, т.5 от договора с цел спазване договорните ни отношения.

От съдържанието и МЯСТОТО в договора на сочената от нас разпоредба – чл.26, т.5 налага извода, че последната създава самостоятелна възможност (извън останалите текстове, уреждащи форсмажорни основания в договора) за купувача да прекрати едностранно договорните си отношения с продавача, без да се налага да доказва обективна невъзможност за изпълнение на работата в следствие настъпилите форсмажорни обстоятелства, достатъчно е тяхното безспорно съществуване, макар от друга страна ние да сме спазили и това условие, като по-горе в текста сме изложили подробно съображенията си за това как форсмажорното обстоятелство се отрази върху целия обем и режим на работа на „Окай 2005“ ЕООД! Отделно от това, соченото от нас основание – чл.26, т.5 се намира именно в раздел VIII от Договор №10 от 10.01.2020 г., наименован „ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДОГОВОРА“ и косвени и неуредени в договора препратки към други текстове от същия извън раздела касаещ специално прекратяването на договора, би било неотнормено към конкретното договорно основание за прекратяване на договора, което сочим и в тази връзка нарушаване на договора между страните. В подкрепа на този извод са томовете съдебна практика, постановена по търговски дела.

Предвид красноречивия текст от договора, уреждащ правото на купувача да прекрати договора едностранно поради възникване на форсмажорно обстоятелство (непреодолима сила) считаме, че този въпрос не би могъл по никакъв начин да се охарактеризира като неуреден, а тъкмо обратното. Свободата на договаряне между страните е гарантирана от законодателя в чл.9 от Закона за задълженията и договорите и тя трябва да се зачита. Договорът има силата на закон в отношенията между страните по смисъла на чл. 20а от Закона за задълженията и договорите и дори съдът не разполага с правомощия да ревизира договореното между страните.

Моля да имате предвид още, че е налице липсата на уговорена между страните клауза, която да дава възможност на продавача да извършва преценка по целесъобразност относно неблагоприятните последици, които биха настъпили за купувача, при доказано настъпило форсмажорно обстоятелство, не е предвидена също така възможност за задържане гаранцията за изпълнение на същия.

Следва да се има предвид още, че не само договорната разпоредба, но и правото предвижда, че в такива извънредни ситуации страните по договора не носят вина, че не могат да изпълнят задълженията си. Затова би било несправедливо да понесат санкции, ако не могат да ги изпълнят. В българското право легалното понятие за форсмажор е „непреодолима

сила“ (чл. 306 от Търговския закон) или „обстоятелство с извънреден характер“ (пр.1, т.23 от Наредбата за условията и реда за възлагане изпълнението на дейности в горските територии - държавна и общинска собственост, и за ползването на дървесина и недървесни горски продукти за краткост „Наредбата“) каквото безспорно е обявеното извънредно положение в страната поради все по нарастващото разпространение на COVID-19. Това е непредвидено и непредотвратимо събитие от извънреден характер, възникнало след сключването на договора. Така пандемията от COVID-19 недвусмислено се квалифицира като форсмажорно обстоятелство, доколкото не можеше да бъде нито предвидено, нито предотвратено нейното възникване, мащабно разпространение и последиците, които предизвика.

Разпоредбата на чл.81, ал.1 от ЗЗД урежда непреодолимата сила при облигационните отношения и е общ закон спрямо разпоредбата на чл.306 от ТЗ, която урежда непреодолимата сила при търговските сделки, поради което като специален закон в случая са приложими чл.306 от ТЗ и пр.1, т.23 от Наредбата за условията и реда за възлагане изпълнението на дейности в горските територии - държавна и общинска собственост, и за ползването на дървесина и недървесни горски продукти и общите условия на сключения между нас договор.

В заключение считам, че евентуалният отказ за уважаване правото на купувача по чл.26 т.5 от Договор №10 от 10.01.2020 г. би било на първо място неспазване на постигнатите договорености между страните, на второ място неспазване на принципите на правото на Европейския съюз за оправдани правни очаквания и правна сигурност; на следващо място нарушение на принципа на съразмерност по чл.6 от АПК и правилата, включени в него, както и неспазване духа и разпоредбите на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., чл.306, ал.1 от Търговския закон, което прави отказа материално незаконосъобразен.

С оглед гореизложеното и на основание чл.26, т.5 от Договор №10/10.01.2020 г. с предмет: Покупко-продажба на прогнозни количества стояща дървесина на корен от обект №2007, съставляващ подотдели 108 „б“, 108 „в“, 114 „и“, 115 „т“, 115 „у“ моля да бъде ни възстановена внесената от нас гаранция за изпълнение по договора както и преведените по сметка на стопанството, но неусвоени от „Окай 2005“ ЕООД суми по договора, в уговорените срокове (чл.33, ал.1, изр. 2 от Наредбата).

Приложение:

1. ведомости за пуснати в платен и неплатен отпуск работници за месеците март и април 2020 г. – 2 бр.
2. уведомително писмо за промяна в обстоятелствата при изкупуване на на дървесината от един от клиентите на дружеството - 1бр.

С уважение: ...
/ Сабати

Защита на кор-
пори на основател
Регистрат (ЕС)
2016/679

